

man faa den. (Afbrydelse af *Indenrigsministeren* [Rode]). Vi har den? (*Indenrigsministeren* [Rode]: Nu er Myndigheden der jo!) Ja, nu er Myndigheden der, og det Udvalg, som beskæftiger sig med disse Sager, vil selvfølgelig komme til det Resultat, at den Myndighed skal man ikke af med, naar det viser sig, at det er nødvendigt at beholde den; er det Tilfældet, saa beholder man den. Det gælder med den, som med enhver anden Ting. (Afbrydelse af *Dalsgaard*). Flæskepriserne steg trods Loven af 7. August, siger det ærede Medlem, som sidder ved Siden af mig, men det var, fordi man ikke var opmærksom paa det og ikke greb ind i Tide, ellers kunde man have forhindret det. (*Dalsgaard*: Man kan ikke stole paa Ministeren). Ja, det er jo ogsaa muligt og sandsynligt, at naar der sidder et Udvalg, som har til særlig Opgave at holde Øje med den Slags Ting, vil det være opmærksomt, saa snart der sker noget saadant, og saa kan Ministeren træffe sin Bestemmelse. Det har han Ret til, og jeg er ganske tilfreds med det Forhold, at de Bestemmelser, som senere træffes efter Loven af 7. August, er undergivne Rigsdagens Sanktion.

Den højtærede Minister mente, at jeg maatte have levet mig ind i dette med de stedsevarende Rigsdagssamlinger, dette, at Rigsdagen skulde ligge inde hele Sommeren. Jeg har haft nogen Anledning til at leve mig ind i dette, det kan jeg ikke nægte, men dersom den højtærede Minister vil hjælpe os til at komme bort fra denne Ordning, skal han ikke finde nogen villigere Medhjælper dertil end mig. Jeg tror, at disse stadigvarende Rigsdagssamlinger har været i høj Grad uheldige og bidraget til, at det har været meget vanskeligt at faa det Arbejde gjort, som skulde gøres; netop fordi Rigsdagen altid var samlet, var Medlemmerne for en stor Del borte. Men jeg har ganske vist ikke tænkt mig, at der vilde ske nogen heldig Forandring i den Retning i indeværende Sommer. Det forekommer mig, at Rigsdagen for denne Sommers Vedkommende har saa store og omfattende Opgaver, at det ikke vil være meget rimeligt at vente, at den skulde tage sig lange Ferier. Vi har Valgloven at tænke paa, og vi har Grundloven at tænke paa. Om begge disse Love kan der være delte Meninger, særlig gælder dette da Valgloven. Jeg ved ikke, hvor utallige Meningerne kan være om den, og at komme til Forstaaelse derom kan tage meget lang Tid. Og der er jo andre store Lovforslag, som Regeringen

har forelagt, og som jeg ogsaa tænker mig, den vil forlange, at den nuværende Rigsdag skal behandle i Stedet for at holde Sommerferie. Det ved jeg naturligvis ikke, men det har jeg tænkt mig. Naar der særlig henvises til, at Tidspunktet, Midten af August, skulde være uheldigt, fordi det falder midt i Høsten, har jeg den samme Opfattelse, som jeg tidligere har fremsat, at jeg ikke kan tænke mig, at Rigsdagen skulde faa saa overordentlig meget med Afviklingen at gøre. Det kan være meget rigtigt, at Rigsdagen ikke skal tage Stilling i hvert enkelt Tilfælde i et saadant Omfang, som f. Eks. har maattet gøres nu under Krigen, og det vil der heller ikke, slet ikke, blive Anledning til. Der vil ikke være noget i Vejen for, at det Udvalg, som beskæftiger sig med disse Ting, vil kunne samle et vist Antal ligeartede Tilfælde og Rigsdagen tage en Beslutning, som i den Henseende vil være fyldestgørende. Det forekommer mig stadig, at den højtærede Indenrigsminister overdriver de Vanskeligheder, der kan være forbundne med denne Afvikling. Der er ingen, der i Øjeblikket ved, hvor store Vanskelighederne vil blive, det vil vise sig i Løbet af Forsommeren. Men skulde de blive saa store, at det vil være ganske uoverkommeligt at træffe en forstandig Afgørelse i det enkelte Tilfælde — Herregud, saa har man endelig den Udvej, at man, om det skulde vise sig nødvendigt, kan forlænge Loven. Det har man gjort ved mange Love, og det kan man ogsaa gøre ved denne, naar Villigheden til at afhjælpe de Mangler, der maatte komme, er til Stede.

*Indenrigsministeren (Rode)*: Der dukker et nyt Spørgsmaal op, som viser, hvilke Vanskeligheder der er til Stede, nemlig Muligheden for Opkøb fra fremmed Side og Oplagring for fremmed Regning af Varer, hvorved Befolkningen unddrages Ting, som er nødvendige for den. Hvad har det ærede Medlem saa at sige dertil? „Ja, selvfølgelig maa vi have Regler derimod!“ Paa hvilken Maade kan disse Regler gives? Kan de gives for hvert enkelt Tilfælde? Nej, de kan kun gives som en generel Myndighed, der maa udøves under Ansvar eller under Kontrol — paa den Maade, man nu bestemmer — af en eller anden. Jeg forstaaer nu, at det er det ærede Medlems Tanke, at Rigsdagen skulde overtage Administrationen af hele dette Forhold. Men hvis det er Tanken, saa synes jeg, at det ærede Medlem skulde komme